

VÉGH ATTILA

Holdlelkek

*A sűrű szmog miatt Pekingben
évek óta nem látni napot, csillagot.
A hatóság a Tienanmen téri óriás
képernyőn közvetíti, milyen az ég.*

*De a fejlődés nem áll meg, hízik a köd.
Ha már a nagy kivetítőt sem látni,
mindenkinek a mobiljára küldik a képet,
élje át a zsebre vágható reggelt, holdas éjt.*

*Aztán eltűnnek majd a mobilok is,
minden kínai fortyogó ködbe meríti kezét,
a kézfogás már transzcendens élmény.
És feltalálják az égvetítős szemüveget,*

*hiszen a technika csodákra képes,
csak hogy a füst a lencsék mögé becsorog,
szemgolyóra ül, megnyalja az iriszt,
mint egy hűséges szörnyeteg.*

*Ekkor divatba jön a retinaműtét:
apró lézerujjak rajzolnak napkört, holdkaréjt,
csillagtáncot a párás lélektükörré.
Generálszószban tapogatóznak*

*az eltévedt lelkek, láthatatlan ég alatt ég
milliárd hunyorgó szempár, képek
lökdösődnek, mintha a haldokló idő
végigpörgetné tűnő életét,*

*szentjánosbogarak régvolt éjszakán,
már milliárd naprendszer lát a saját jogán,*

*szikrázik rengeteg magába fordult angyal,
gondolatok a vérben (már nem követik aggyal),*

*és nincs, aki a térképről visszataláljon
az eltűnés terére, ahol fáj minden lábnyom,*

*betűi egy utolsó, elkésett levélnek,
a holt levegőben vak hitek égnek,*

*de már önmaguknak se tudnak megköszönni
semmit, amiért világra kellett jönni.*